



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 266/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Томислав Тошић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Петар Голубовић, адвокат из ..., ради утврђења права својине на покретним стварима и предаје, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Апелационог суда у Нишу и Вишег суда у Пироту, на седници одржаној 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Пироту П 1736/19 од 09.07.2020. године, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Нишу.

Образложење

Основни суд у Пироту, пресудом П 1736/19 од 09.07.2020. године, делимично је усвојио тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се утврди да су покретне ствари које је унела у брак са сада пок. ВВ, бив. из с. ... код ... и то новчана средства у износу од 480.708,30 динара по основу споразума о удруживању рада и средстава 04.05.1983. године и одређене покретне ствар ... код ... (све ближе одређено у ставу другом изреке). Усвојио је део тужбеног захтева тужиље, којим је тражила да се утврди да је $\frac{1}{2}$ од покретних ствари власништво тужиље по основу њеног личног стицања у браку и то одређених покретних ствари (све ближе одређено у ставу трећем изреке). Усвојио је део тужбеног захтева тужиље којим је тражила да се утврди да је тужиља сувласник по основу стицања у браку са $\frac{1}{2}$ покретних ствари (све ближе одређено у ставу четвртм изреке). Обавезао је туженог да накнади тужиљи трошкове парничног поступка у износу од 188.759,00 динара, све у року од осам дана од пријема пресуде, под претњом принудног извршења (став пети изреке).

Против наведене пресуде, тужени је изјавио жалбу.

Виши суд у Пироту, решењем Гж 387/20 од 18.03.2021. године, огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Пироту П 1736/19 од 09.07.2020. године и списе предмета уступио стварно надлежном Апелационом суду у Нишу. У образложењу је указао, како се у конкретној ситуацији ради о спору за утврђење права својине на покретним стварима, за које тужиља тврди да су њена лична имовина коју је унела у брак, затим да је део имовине посебна имовина стечена током трајања брачне заједнице и да је део имовине

заједничка имовина стечена током трајања брачне заједнице. Затим, да је приликом подношења тужбе означена вредност предмета спора у износу од 100.000,00 динара, а после укидања пресуде у поновном поступку суд је утврдио вредност предмета спора у износу од 117.500,00 динара, иако је током поступка на записнику од 09.07.2020. године дозволио преиначење тужбе, проширењем и на друге покретне ствари, чију је вредност вештак утврдио на износ од 512.600,00 динара и новац у износу од 480.708,30 динара, као противвредност износа од 15.000 ДЕМ на дан 04.03.1983. године, па да се ради о спору у коме је укупна висина тужбеног захтева 1.110.808,23 динара, имајући у виду налаз вештака. Поред тога, иако је првостепени суд погрешно утврдио вредност предмета спора и дао погрешну правну поуку, да је за одлучивање о жалби надлежан Виши суд у Пироту, у конкретној ситуацији очигледно се не ради о спору мале вредности, па је за одлучивање о изјављеној жалби надлежан апелациони суд, на основу члана 24. Закона о уређењу судова, због чега је одлучио као у изреци.

Апелациони суд у Нишу, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис Гж 1055/18 од 06.04.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова исте врсте. У образложењу је указао, да како је првостепени суд утврдио вредност предмета спора у износу од 117.500,00 динара, који износ не прелази динарску противвредност 3.000 ењвра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, да се према одредби члана 468. став 1. Закона о парничном поступку у конкретној ситуацији ради о спору мале вредности, због чега сматра да је за одлучивање о изјављеној жалби, стварно надлежан Виши суд у Пироту, на основу одредбе члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је Апелациони суд у Нишу стварно надлежан за одлучивање у другом степену о изјављеној жалби туженог.

Тужба је поднета 11.07.2014. године. У уводу првостепене пресуде је наведена вредност предмета спора у износу од 117.500,00 динара. Према образложењу првостепене пресуде (страна 11. став први), вредност осталих пописаних ствари и животиња је 1983. године утврђена на износ од 167.660,00 динара и 512.600,00 динара на дан обављеног вештачења 30.12.2016. године. Према образложењу првостепене пресуде, судска такса на тужбу и пресуду је одређена у износима од по 12.150,00 динара, што сходно Тарифном броју 1. став 1. тачка 3. Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94 ... 95/18), одговара вредности предмета спора у износу од 117.500,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, је прописано, да, спорови мале вредности, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом става 2. овог члана, да, промена курса из става 1. овог члана након подношења тужбе не утиче на примену правила овог поступка. Одредбом става 4. овог члана да, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у

којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Како је тужила тражила да се утврди да њену посебну имовину чине новчана средства у износу од 480.708,30 динара, имајући у виду и вредност ствари после обављеног вештачења од 30.12.2016. године на износ од 167.660,00 динара и 512.600,00 динара, то се очигледно не ради о спору мале вредности, у смислу одредбе члана 476. став 1. ЗПП, а у вези члана 468. ЗПП.

Дакле, за одлучивање о изјављеној жалби туженог против првостепене пресуде је стварно надлежан Апелациони суд у Нишу, на основу одредбе члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић